ప్రేమా నేను జోహారు!

జయంపు కృష్ణ

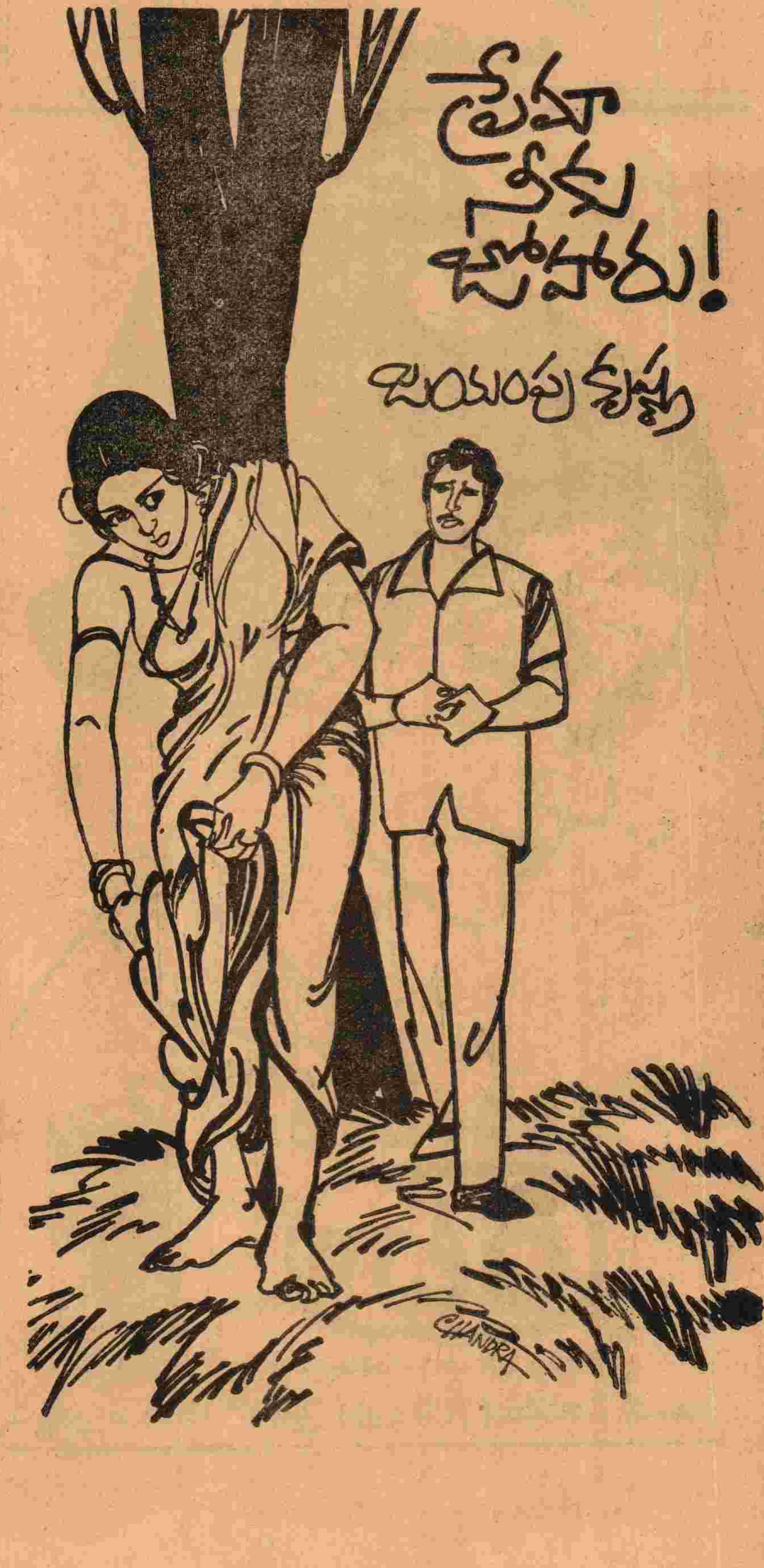

సూర్యాస్తమయమయింది.

అది వాంపల్లి రైల్వేస్టేషన్. ట్రయిన్ కదలబోతూ ఉండగా సుధీర్‌బాబు హడావుడిగా వచ్చి ఎక్కాడు.

ఆ ట్రయిన్ ఎక్కడికి వెళుతుంది అన్నది అతనికి అక్కర్లేదు. ఆ వూరి నుంచి పారిపోవాలి. ఎక్కడికో వెళ్ళిపోవాలి. అంతే!

ఎక్కడికి? ఎందుకు??

కంపార్ట్‌మెంట్‌లో రకరకాల మనుషులున్నారు ఈ ప్రపంచంలో లాగే.

సుధీర్‌బాబు మౌనంగా వెళ్ళి, ఒక కార్నర్ సీటులో కూర్చున్నాడు. పక్కనే కిటికీ ఉంది. వెలుతురు ట్రయిన్ లోంచి కిటికీ గుండా చూస్తూ ఉంటే తనలో ఇమడని మనుషులను ప్రకృతి వేగంగా బయటకు నెట్టేస్తున్నట్టుగా ఉంది.

క్షణంలో ఆ దృశ్యం మాయమయింది.

సుధీర్‌బాబు కళ్ళల్లో సూర్య మెదిలింది.

“ప్రేమ అంతగాయం చేస్తుంది అనుకో లేదు.”— భారంగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు సుధీర్. కానీ చెవులు మూసుకున్నా... మూర్తి, వర్మ, శర్మ మాటలు రింగు... రింగు మంటూనే ఉన్నాయ్.

“సూర్య చెడిపోయిన ఆడది. నిన్నెలాగో వల్లో వేసుకుంది. మనుష్యుల్ని ట్రై చేసింది. మేం జాగ్రత్త పడ్డాం. పాపం పసివాడివి. వయసు పొంగులో దాని మాటలకు లొంగిపోయావ్.”

ట్రయిన్ కూ మన్న కూత... పరుగెత్తుతున్న రొద...

సుధీర్ కళ్ళు తెరిచాడు.

ప్రయాణీకులు ఏవేవో మాట్లాడుకుంటూ ఉన్నారు.

“ఆ... చూడండి బాబూ!”— కంపార్ట్‌మెంట్‌లో ఎవరో వేలంపాట పెట్టారు.

సిగరెట్ ముట్టించుకున్నాడు సుధీర్‌బాబు. విరిసిన పువ్వులాంటి సూర్య... క్ష—ణం ఎంత అనుకుందామన్నా ఆలోచనలు ఆగడం లేదు. ఆమె చుట్టూ పరిభ్రమిస్తూ ఉన్నాయ్. ఎక్కడిది శక్తి ఆమెకు?

మొదటిరోజు ఆమె పరిచయం గుర్తొచ్చింది— తర్చిక మధ్య పసిడిబొమ్మలా పీరియడ్‌లో కూర్చొని హాస్పేస్‌పాగర్‌లో పేటి పురులను ఏదేకంగా చూస్తున్న ఆమె, ఎందుకో ఉన్నట్టుండి తనవ్వవాలి చూపు కుదయిన యోగినిలా, రివ్వున లేచి పీటి వైపు నడక సాగించింది.

అప్పటివరకూ 'నువ్వే నా ప్రపంచం' అన్నట్టు ఆమెనే చూస్తూ, అల్లంత దూరాన నిలుచున్న తనకు — ఆమె లేచి నడవడంలో కం బెదిరినట్టయింది. తన హృదయంలో అప్పుడే ప్రాణం పోసుకుంటున్న ఒక అందమైన అనురాగ గీతం ఎవరో చెరిపేసినట్లయింది. ఆమెతో పాటు కలిసి నడవాలన్న కొత్త కోరిక రెక్కలు చాపుకుంది. ఎలా?

ఆమె కూర్చున్న చోటుపై దృష్టి మళ్ళగానే ఉత్సాహం ఉరకలు వేసింది.

ఆమె వెండి తాళాల గుత్తి అక్కడే ఉంది. వెంటనే వెళ్ళి అవి అందుకుని, ఆమె వెంట పోబోతూ

స్క్రీన్ చదవండి

సుప్రసిద్ధ సినిమా వార పత్రిక

కేశ సంపదకు

రీటా

స్త్రీలూ పురుషులూ వాడవచ్చును

సూపర్ ఎకానమి (100 ml) సైజులో కూడా వస్తున్నది

వెళ్ళాడు.

అప్పటికే ఆమె పాదాలను హుస్సేన్‌సాగర్ నీళ్ళు అభిషేకం చేస్తున్నాయ్. ఆమె మరింత ముందుకు పోవాలని ఆలోచిస్తున్నట్లుంది.

"ఏమండీ!" పిలిచాడు తను.

చీర కుచ్చిళ్ళు కాస్తంత ఎత్తి పట్టుకొని ఉన్న ఆమె, అలాగే తల మాత్రం వెనక్కి త్రిప్పి, భుజం మీదుగా చూసింది.

"ఇవి... ఆమె కళ్ళల్లో! కాంతిని ఆస్వాదించిన తను అంతవరకూ ఏమేం మాట్లాడలేకపోయాడు, రాళ్ళ గుండె చ్చుందుకు చాలి.

కుచ్చిళ్ళు కిందికి వదిలి దేవతలా తన దగ్గరకు నడిచివచ్చి, కీస్ అందుకుని "థాంక్స్" చెప్పి, చర చరా రోడ్డు వైపుకు నడ్చి నడవసాగింది.

"ఎక్స్‌క్యూజ్మీ" తన కంఠంలో ధైర్యం తోపించింది. రక్త ప్రవాహం మాత్రం ఎక్కువయింది.

వెళుతూ వెళుతూ ఆమె ఆగింది, ఇటు తిరక్కుండానే.

"మీ పేరు?" అడిగాడు తను చివరకి.

"సూర్య" అని చెప్పేసి వెళ్ళిపోయింది. తను ఆగిపోయాడు అక్కడే ఆమె నడకను చూస్తూ.

"సూర్య" తన పెదవులు, హృదయము గొణిగాయి పరవశంగా.

పడమటి... నగర శివార్లలో అస్తమించవలసిన సూర్యుడు, ఆమె వెళ్ళంతా ప్రాకి, రోడ్డువైపు వెలుగుతున్నట్లనిపించింది.

"హాయ్! జర పక్కకో!" అంటూ ఎవరో భుజం తట్టడంతో ఇహంలో పడ్డాడు సుధీర్ బాబు—

సుధీర్‌బాబు కొంచెం జరిగి, సిగరెట్ దమ్ము లాగాడు.

'ఆలోచించడం' తేరాలి నిత్యం ఫ్రాయిడ్ మనిషిలో అనంతస్థాయికి అభివృద్ధి చెందింది. అయితే అదే ఒకోసారి మానవజాతి పాలిట శాపంగా పరిణమిస్తుంది.

ఆ తప్పు 'ఆలోచించడంలో' ఉందా? ఆలోచనా విధానంలో ఉందా? అనుకున్నట్టుడు —

సుధీర్‌బాబు... భాగ్యనగరంలో ఫ్యాక్టరీలో ఆఫీసర్.

బ్రహ్మచారి.

ఉప్పెనలో అందర్నీ పోగొట్టుకొని, తన వాళ్ళంటూ, ఎవర్నీ మిగుల్చుకోని దురదృష్టవంతుడు.

అంతర్ముఖుడై జీవిస్తున్న అతని హృదయంలో ఆమనిలా సాక్షాత్కరించింది సూర్య. సికిందరాబాద్‌లో టెలిఫోన్ ఎక్స్‌చేంజిలో ఉద్యోగిని సూర్య.

జంటనగరాలను కలిపే హుస్సేన్‌సాగర్ ఈ జంటనూ ట్యాంక్‌బండ్‌లో కలిపింది.

ప్రతి ఆదివారమూ తప్పనిసరిగా హుస్సేన్‌సాగర్ తీరానికి షికారు వచ్చే సుధీర్‌బాబుకు, అప్పుడప్పుడూ తనలాగే ఒంటరిగా దర్శనమిచ్చేది సూర్య.

ఎప్పుడూ సంధ్యాకాంతులలో జలకాలాడే సాగర్

అందాల్ని అదేకంగా చూస్తూ వుండేది చేపల్లా తళుక్కుమనే కళ్ళతో సూర్య.

ఆమె పరిచయం చేసుకున్న కొన్నాళ్ళకు, సుధీర్ బాబు, ధైర్యం చేసి ఒకనాడు అడిగాడు: "మీ రెప్పుడు తెల్లబట్టలే ధరిస్తారు. తెలుపంటే అంత ఇష్టమా?"

"అవును. మన జాతీయ జండాలో ధర్మ చక్రాన్ని ధరించిన తెలుపు రంగంటే నాకు చిన్న నాటి నుండీ ఎంతో ఇష్టం. అయితే అదే రంగు జీవితాంతం ధరించాల్సి ఉంటుందనుకోలేదు." అన్నది సూర్య నిర్లిప్తంగా.

"అంటే?"

"అడిగారు కాబట్టి చెబుతున్నాను. పెళ్ళయిన రెండు సంవత్సరాలకు ట్రయిన్ యాక్సిడెంట్‌లో మా వారు మరణించారు. అప్పటి నుండి తెల్లని బట్టలకు అంకితమయ్యాను."

ఒక క్షణం నిశ్శబ్దం.

"భర్త చనిపోతే తెల్లని బట్టలు ధరించాలని ఎక్కడన్నా ఉందా?? అందులో ఈ ఆధునిక కాలంలో..."

"లేదు, కానీ నేను వితంతువును. ఒకసారికు అల్లని — నన్ను నేను దాచుకోవడం నాకిష్టం లేదు. అందుకే ఇలా వ్యక్తీకరించుకుంటూ ఉంటాను."

"నేను మీ వ్యక్తీకరణను అనుసరించుకోలేకపోయాను. పాప వయసెంత?"

"రెండో సంవత్సరం. మా వారు పోయి రెండేళ్ళు అవుతూంది. చదువుకున్నాను కాబట్టి ఎలాగో ఉద్యోగం చేసి... నాకంటూ మిగిలిన అమ్మను, పాపను బ్రతికించుకో గలుగుతున్నాను"

ఆమె గొంతు జీరపోయింది.

"మీకు వాళ్ళన్నా మిగిలారు, నాకు నా వాళ్ళంటూ ఎవ్వరూ లేరు. అందర్నీ ఉప్పెన పొట్టన పెట్టుకుంది." సుధీర్‌బాబు గొంతు ఆర్ద్రమయింది.

సూర్య కళ్ళెత్తి మొదటి సారిగా అతని వంక మెత్తగా చూసింది.

సుధీర్ మళ్ళీ మామూలు మూడ్‌లోకి వచ్చి, "హుస్సేన్‌సాగర్ నీళ్ళ వంక మీరు ఎందుకలా చూస్తూ ఉంటారు తదేకంగా" అంటూ ఆమె కళ్ళల్లో ఏదో వెదకబోయాడు. అప్పటికే ఆమె కళ్ళు దించుకుంది.

"అందులో కలిసి పోవాలని పిస్తుంది, అప్పు డప్పుడు"

"ఎందుకని?" అడిగాడు సుధీర్.

"భర్త చనిపోయిన స్త్రీని ఈ సమాజం చూసే చిన్న చూపు ఇంకా అంతరించక పోయినందుకు కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులు, గురజాడ, రాజారాం మోహనరాయ్, మహాత్మా గాంధీని ఈ జనం అప్పుడే మరిచిపోయినందుకు. ఆత్మక్షోభ భరించలేక పోతున్నందుకు. కానీ... కానీ... అమ్మా, పాపా గుర్తొస్తారు. హృదయాన్ని పట్టుకు వెనక్కు లాగుతారు. అందుకే ఆ పని చేయలేక పోతున్నాను. ఆమె కనురెప్పల్ని అశ్రువులు తడిపాయి. బాధను బలంతంగా దిగమింగుతూంది ఆమె.

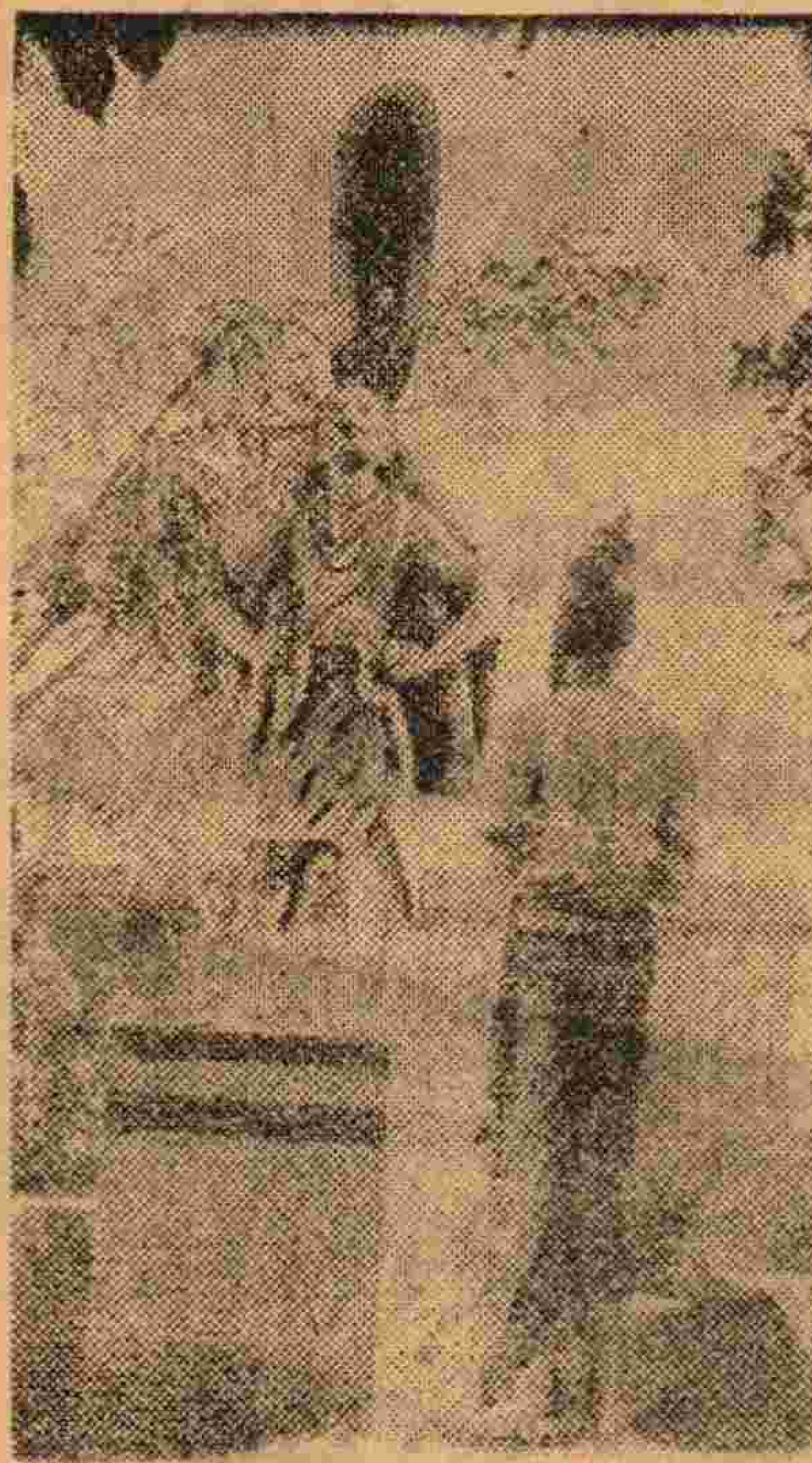

గంగావతరణం

—ఫోటో: మధు

"నేను మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నాను..."

సజల నయనాలను పైకెత్తి చూసింది సూర్య.

"మీరు రచయితలా?"

"కాదు. ఏం అలా అడిగారు?" అన్నాడు సుధీర్‌బాబు.

"ఏం లేదు. భర్త చనిపోయి, ఒక పాప తల్లినైన నన్ను..." అదోలా నవ్వింది కళ్ళు తుడచుకుంటూ.

"నిజం చెబుతున్నాను — ఎన్నాళ్ళ నుంచో చెప్పాలని..."

"ఇంతకుముందు కొంతమంది ఇలాగే తమ ప్రేమను నా ముందు వెల్లడించుకున్నారు. అయితే నేను విధవనని తెలిసి కొంతమంది, నాకు ఒక పాప అని తెలిసి మరి కొంతమంది తమ ప్రేమను విత్‌డ్రా చేసుకున్నారు. కొందరయితే నన్ను అవమానకురాల్ని చేయాలని, అవకాశాన్ని మరోలా వినియోగించుకోవాలని విఫల ప్రయత్నం చేశారు. అప్పటి నుండి నేను ఎవరి పరిచయాన్నీ కోరడం లేదు. ఇన్నాళ్ళకు మీరు చొరవ తీసుకున్నారు. అందుకే ముందుగా స్వవిషయాన్ని మీ ముందుంచాను, పెళ్ళి లేని ప్రేమను నేను అంగీకరించలేను, క్షమించండి." అని లేచి వెళ్ళబోయింది.

"ఆగండి. నేను బాగా ఆలోచించే ఈ నిర్ణయానికొచ్చాను. లోకంతో, మీ గతంతో నాకు పని లేదు. మీ మీద నాకు నమ్మకం ఉంది. నేనూ ఒంటరి వాణ్ణే. నాకు ఎవరి అనుమతి అక్కరలేదు. మిమ్మల్ని నేను పెళ్ళి చేసుకుంటాను. మీ అంగీకారం నాకు కావాలి." సూర్య నమ్మలేనట్లు అతని వంక చూసింది.

"ప్రమాణం చేసి చెబుతున్నాను. నా కోరికను మన్నించండి."

ఆమె నయనాల నుండి కన్నీళ్ళు టపటప నేల రాలాయి.

"కొన్నాళ్ళు నాకు వ్యవధి ఇవ్వండి" అంటూ వెళ్ళిపోయింది సూర్య.

ఆ రోజు నుండి ప్రతిరోజు సాయంకాలం ఆమె కోసం హుస్సేన్‌సాగర్ మీద మల్లెల మాలతో ఎదురు చూడసాగాడు సుధీర్‌బాబు. ఒక్క రోజు కూడా ఆమె ఆ చాయలకు రాలేదు.

"ఆమెకు ఇష్టం లేదేమో?... కనీసం ఫోన్ చేసి తెలుసుకుందాం..." — అనే నిర్ణయానికొచ్చిన సాయంకాలం... సూర్య వస్తూ కనిపించింది.

ఎదురు పరుగెత్తాడు సుధీర్‌బాబు.

"అమ్మతో చెప్పాను—మిమ్మల్ని ఇంటికి తీసుక రమ్మంది" అంటూ అతని హృదయంపై పన్నీరు చిలికింది సూర్య చిరునవ్వులతో.

ఇద్దరూ టాక్సీలో సూర్య ఇంటి కెళ్ళారు. వారి వివాహానికి సూర్య తల్లి అనుమతి కూడా లభించింది, సుధీర్‌బాబు మాట్లాడిన తరవాత —

సూర్యకూతుర్ని చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు సుధీర్ బాబు.

"పాపా! నీ పేరేంటి?" అని అడిగాడు ఆప్యాయంగా.

"స్రవంతిక" అని సమాధానం చెప్పింది ఆ పాప అతని చేతుల్లో ఒదిగిపోతూ, చక్రాల్లాంటి కళ్ళు తిప్పుతూ — స్రవంతికను ముద్దు పెట్టుకున్నాడు సుధీర్ —

• • •

నేళ్ళు కాలాయి —

గతంలోకి జారిపోయిన సుధీర్‌బాబు తెలివిలోకి వచ్చాడు.

పూర్తిగా కాలిపోయిన సిగరెట్టును బయటకు విసిరాడు.

చుట్టూ చీకటి —

చీకట్లోంచి పారిపోవాలని కడుపులో వెలుగు నింపుకుని, ట్రయిన్ భయంకరంగా అరుస్తూ పరుగెత్తుతూ ఉంది.

ట్రయిన్ ఎక్కడెక్కడ ఆగిందో, ఏ వైపు పరుగెత్తుతుందో, అర్థం కాలేదు సుధీర్‌బాబుకు.

మరో సిగరెట్టు ముట్టించుకున్నాడు— మళ్ళీ ఆలోచనా ప్రవంతిలో మునిగి పోయాడు. —

సూర్యతో సుధీర్ పెళ్ళి నిశ్చయమయింది.

రేపే పెళ్ళి —

రెండురోజుల క్రితం ఒక షాపింగ్ సెంటర్‌లో సూర్యను, సుధీర్‌ను జంటగా చూశారు — మూర్తి, వర్మ, శర్మ మిత్రత్రయం.

ఆ త్రిమూర్తులు సుధీర్‌బాబుకు స్నేహితులు. ఆ మిత్రులు అడదంటే డబ్బుకు అమ్ముడు పోయే మనిషి' అని అర్థం చెప్పుకుంటారు. వాళ్ళ ఇంట్లో ఆడవాళ్ళు తప్ప, మిగిలిన స్త్రీలంతా శీలం లేని వారని వారి పూర్తి నమ్మకం.

అలా వారు సూర్య కోసం అర్రులు చాచి,ఆమె చేతి చెంప దెబ్బ రుచి చూసిన మగమృగాలు.

అందుకే వెంటనే పని కట్టుకొని వెళ్ళి, సూర్య అసభ్య, అభ్యంతర జీవితాన్ని కళ్ళకు కట్టినట్లు చిత్రీకరించారు,

సుధీర్ ముఖంలో రంగులు మారటం గ్రహించి, చివరకు వచ్చిన పని అయిపోయినట్లు గా ఒక ముగింపు ఉపన్యాసం ఇచ్చారు.

"కలిసి మెలిసి కొన్నాళ్ళుగా ఒక కప్పులో టీ భాగం పంచుకున్న వాళ్ళం. ఒకే ఆఫీసులో కలిసి పని చేస్తున్న వాళ్ళం కాబట్టి ఇన్నేళ్ళ నిష్ఠగా ఉన్న స్నేహితుడు బురదలో పడబోతూంటే చూడలేక పరుగెత్తుకొచ్చాం. అది బజారుమనిషి. ఆ తరవాత నీ ఇష్టం —" అంటూ ఏవేవో చెప్పి, సుధీర్ మనస్తత్వాన్ని చిత్తుగా గాయపరచి, ఆ బాధను భరించమని ఒంటరిగా రూంలో వదిలి, వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు.

రేపే పెళ్ళి —

అప్పటివరకూ స్వర్గంగా వూహించుకున్న ఆ పెళ్ళి ఇప్పుడు స్మశానంగా కనిపిస్తోంది.

సుధీర్ ఆలోచించాడు.

సుధీర్‌బాబు బాధ పడ్డాడు.

సుధీర్ ఆ ఘర్షణకు తట్టుకోలేక పరుగెత్తొచ్చి కదిలే ట్రెయిన్‌లోకి ఎక్కేశాడు.

సుధీర్ కళ్ళల్లో నీళ్ళు —

సుధీర్‌ను ఎవరో భుజం పట్టుకుని కుదిపారు. ఆలోచల్ని తెంచుకున్న సుధీర్ ఉలికిపడి

"రేపే పెళ్ళి" అన్నాడు అప్రయత్నంగా.

"ఏయ్ మిస్టర్ ?"

ఎదురుగా టి. సి.

ట్రెయిన్ పరుగెత్తుతూనే ఉంది.

"టికెట్ ప్లీజ్!" టి. సి. అడిగాడు.

సుధీర్ చేతిలో సిగరెట్ కిటికీగుండా బయటకు పారేసి పాంట్ జేబులో చెయిపెట్టాడు అయత్న కృతంగా. అప్పటికీ కానీ గుర్తుకు రాలేదు... తను టికెట్ తీసుకోకుండా ఎక్కాడనీ, జేబులో కొద్దిగా మాత్రమే డబ్బు ఉందని.

"సారీ సర్! టికెట్..." అన్నాడు లేచి నిలు ని సుధీర్‌బాబు.

"ఏం? తాగి ఎక్కావా?" అన్నాడు టి. సి., సుధీర్ టికెట్ తియలేదని గ్రహించి, ఏకవచనం ప్రయోగిస్తూ—

ఇంతలో ఒక చిన్న స్టేషన్‌లో క్రాసింగ్‌కోసం ట్రెయిన్ ఆగింది.

"డబ్బు కడతావా? దిగిపోతావా??" గద్దించాడు టి. సి.

సుధీర్ మాట్లాడకుండా దిగేశాడు.

"డస్సు మాత్రం నీట్‌గా ఉంటుంది. జేబులో పైసలు లేకున్నా, వీళ్ళబ్బ బండిలాగా తాగి ఎక్కేస్తారు...' కంపార్ట్‌మెంట్‌లోనే ఏదో తిట్టుకుంటున్నాడు టి. సి.

సుధీర్‌బాబు అవన్నీ పట్టించుకునే స్థితిలో లేడు.

అదో చిన్న స్టేషన్.

లైట్లు కూడా సరిగా వెలగడం లేదు. కిరసనాయిల్ దీపాలు ఒకటి రెండు మినుకు మినుకు మంటున్నాయి.

స్టేషన్ దాటి వెలుపలికి వచ్చాడు. అక్కడెక్కడా వూరు ఉన్నట్లు లేదు. వూరులేకుండా స్టేషన్ ఎందుకు కట్టినట్టో— అంతా చీకటి.

ఆ చీకట్లో ఒక మట్టి రోడ్డు పాత గుడ్డ మీద అతుకు లాగా దర్శనమిచ్చింది. దూరంగా ఏవో మినుకు మినుకు మంటున్న దీపాలు ఏవో వినీ వినిపించని శబ్దాలు, ఎవరితో ఏమీ మాట్లాడకుండా... ఆ దిశగా మట్టి రోడ్డు మీద నడక సాగించాడు సుధీర్ మౌనంగా...

చుట్టూ అడివి —

వూరికి దగ్గరయ్యేకొద్దీ శబ్దాలు స్పష్టంగా వినిపిస్తున్నాయ్...

తప్పెట్లు—

ఎవరో తప్పెట్లు అదే పనిగా... ఘనఘన ఘన... వాయిస్తూ కేకలువేస్తూ ఉన్నారు. వూరికి చుట్టూ అక్కడక్కడా మంటలు కామోసు వేస్తూ ఉన్నారు.

సుధీర్ పిచ్చిగా నడుస్తూ వెళుతూనే ఉన్నాడు ఆ చీకట్లో, ఆ అడివిలో...

కొంతదూరం వెళ్ళగానే వూరి చివర్న — ఒక పాడు పడ్డ సత్రం భూతంలా స్వాగతం చెప్పింది.

వర్షం వచ్చేలా ఉంది.

మెల్లగా సత్రాన్ని చేరుకున్నాడు సుధీర్.

అత్రంలో —

ముగ్గు బుట్టలా తల పండిన ఒక ముసలాడుతంబురా మీటుకుంటూ, ఏవో పదాలు పాడుకుంటూ ఉన్నాడు అదేలోకంగా. ఆ పక్కనే గుడ్డి గుడ్డిగా వెలుగుతూ ఉంది ఓ మట్టి ప్రమిద. ఆ వెలుగులో బోసినవ్వుల పసిపాప నిద్రపోతూ కనిపించింది. ఆ సత్రంలో ఆ ఇద్దరూ తప్ప మరెవ్వరూ ఉన్నట్టు అలికిడి లేదు.

"తాతా!" అన్నాడు సుధీర్‌బాబు, తన బాధను ఎవరితో ఒలకబోసుకోవాలా — అన్నంత వ్యథతో.

తాత పలకలేదు.

ఈ ప్రపంచంతో నాకు పనిలేదు —అన్నట్టు తనలో తానే పాడుకుంటూ ఉన్నాడు. మరింత దగ్గరికి వెళ్ళి, "తాతా!" అని పలకరించాడు మళ్ళీ.

అప్పుడా వృద్ధుడు తలెత్తి చూశాడు. భారంగా కనురెప్పలు పైకెత్తాడు.

"బాటసారిని—బస్తీ నుండి వస్తున్నాను. ఈ రాత్రికి ఇక్కడ తలదాచుకోవచ్చా?" అని అడిగాడు సుధీర్.

ముదుసలి తంబురా పక్కన పెట్టి, లోపలికెళ్ళొచ్చి, ఓ చింకి చాప ఇచ్చాడు అంగీకారంగా.

"దాహం తాగుతావా?" అని అడిగాడు.

"వద్దు, భోంచేసి వచ్చాను" అబద్ధం చెప్పి, ఆ చింకి చాప మీద నడుం వాల్చాడు సుధీర్ బడలికగా.

మళ్ళీ తంబురా అందుకుని కూర్చున్నాడు తాత.

"తాతా!" శిథిలమయిన కప్పుకేసి చూస్తూ పిలిచాడు సుధీర్.

"ఏం బాబూ!" గొంతిచ్చాడు తాత.

"ఎందుకలా తప్పెట్లు వాయిస్తున్నారు?"

ఒక్క దీర్ఘ నిట్టూర్పు విడిచాడా వృద్ధుడు.

"ఈ వూరికి చుట్టూ అడవి ఉంది. అందులో పులులు ఉండాయని వాళ్ళ విశ్వాసం. అందుకే మంటలు వేసి, పొద్దుపోయే వరకు అలా తప్పెట్లు వాయిస్తూ కేకలు వేస్తూ ఉంటారు."

సుధీర్—మధ్యలో అందుకున్నాడు

"మరి మీరిక్కడ ఇలా వూరి చివర ఒంటరిగా ఉన్నారే — మీకు భయంలేదా??"

"మాడు బాబూ! నేను అనాథను. ఇక్కడే పెరిగి పెద్దయ్యాను. నాకు తెలిసినప్పటి నుండీ చూస్తున్నాను. ఎప్పుడూ ఏ పులీ ఈ దాయలకు రాలేదు. చెట్ల చాటులలో లోయ మలుపులో పులిని చూశామని ఈ వూళ్ళో వాళ్ళు అంటారే కానీ — పులి ఎప్పుడూ ఇటు వచ్చిందే లేదు, ఎవరికీ ఏ అపకారం చేసిందీ లేదు. అయినా వూళ్ళో ఈ తంతు జరుగుతూనే ఉంది. అలా తప్పెట్లు వాయిస్తూనే ఉన్నారు."

"అనాథ అంటున్నావ్ — మరి ఈ పాప ఎవరు తాతా?"

"నాలాంటి అనాదే! ఈ మధ్య ఎవరో ఈ సత్రంలో పారేసి వెళ్ళారు. నేనే సాకుతున్నాను."

✶

శ్రద్ధాంజలి

వేరువ పరమాత్మమ్మ

ఏలూరు

నిర్యాణం తృతీయ సంవత్సరీకం

3—2—1977 3—2—1980

"పరమాత్మవు"— మా ఆత్మ జ్యోతి ప్రకాశానివి
"దివ్యకాంతివి"—మా జీవిత కాంతిపుంజానివి
"వెల్గొందే తారవి" — మేము చేరే గమ్యానివి

వేరువ సుబ్బారావు (భర్త)

వేరువ లక్ష్మీకాంతం (మరిది)

పెద్దబాబు, చిన్నబాబు, కృష్ణ (కుమారులు), కూతుళ్ళు, అల్లుళ్ళు, మనుమలు, మునిమనుమరాండ్రు.

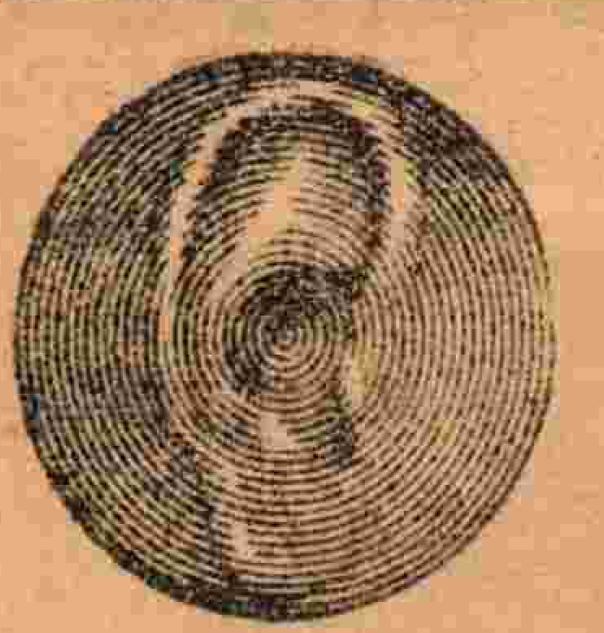

వినికిడి సమస్యా

ఉచిత ప్రదర్శనము మరియు అల్ట్రాస్పెష్ట్రైజ్డ్ వినికిడి సాధనముల సరికొత్త శ్రేణి నుంచి మీ చెవిటికి సరిపడు శాస్త్రీయమైన ఫిట్టింగు కొరకు దయచేసి మా హియరింగ్ ఎయిడ్ కన్సల్టెంటును చూడండి. కొనువారికి ఉచిత ఆడియోమెట్రిక్ పరీక్ష.

సంప్రదింపువేళలు:— ఉ. 9 గం. నుంచి మ. 1 గం. వరకు }
మ. 2 గం. నుంచి సా. 6 గం. వరకు } హోటళ్ళ వద్ద

(డీలర్ల ఆవరణలలో సంప్రదింపు డీలర్ల పనివేళల ననుసరించి)
ప్రతి చోటా చివరి రోజున మ. 1 గం. వరకు మాత్రమే

విజయనగరం	అప్సర లాడ్జి ఎం. జి. రోడ్డు	జనవరి 29, 30
వైజాగ్	లాస్మీబృందావన్ డాబా గార్డెన్స్	జనవరి 31, ఫిబ్రవరి 1
కాకినాడ	ద్వారకా లంచ్ హోమ్ రాజారావ్ మోహన్‌రాయ్ రోడ్డు	ఫిబ్రవరి 2, 3
రాజమండ్రి	శాంతినివాస్ మెయిన్ రోడ్డు	ఫిబ్రవరి 4, 5
భీమవరం	శంకర్ కేఫ్ తాలూకా ఆఫీసుకు ఎదురుగ	ఫిబ్రవరి 6, 7
ఏలూరు	మధులత లాడ్జి గవర్నమెంట్ హాస్పిటల్ రోడ్డు	ఫిబ్రవరి 8, 9

DEAF AID CENTRE (India)
2/5, Sivagnanam Road, Pond" Bazaar,
T. Nagar, Madras-600 017. — Phone : 440575.
H.O. Post Box No. 9122, Bombay - 400 025.

మీ కుపయోగించేది

కుటుంబంలో ఎవరికి ఏ రోగం వచ్చినా కంగారు పడే పని లేదు. అయిదు శాఖల ప్రఖ్యాతవైద్యులు, పతి రోగానికీ, ఇంగ్లీషు, ఆయుర్వేద, హోమియో, ప్రకృతి మూలికా మందుల వివరాలు అందరికీ తెలిసేలా 'ఐదు వైద్య విధానాలు' అనే తెలుగు పుస్తకములో వ్రాశారు అన్ని షాపుల్లో దొరికే మందులే. 427 రోగాల విముక్తి మార్గాలున్నాయి. వెల: రూ. 16 — పోస్టేజి ఖర్చులు అదనం. దేశసేవ ప్రచురణలు, 5/3 ఆర్.టి. పంజాగుట్ట కాలనీ, హైదరాబాద్—4 కు మీకో పుస్తకం వి. పి. పోస్టు ద్వారా పంపమని వెంటనే వ్రాయండి.

Swastik

తెల్ల మచ్చల వైద్యం

వైద్యంనుండి చక్కటి ఫలితాన్ని పొందండి

తెల్ల మచ్చల నుండి విముక్తి కోరిన వేలకొలది రోగులు మాకు [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] ట్రీట్‌మెంట్ మొదలవ్వగానే మచ్చల యొక్క రంగు [illegible] [illegible]. ఒక్కసారి [illegible] [illegible] [illegible] చూడండి. [illegible] వేలకొలది రోగులు [illegible] [illegible] [illegible] ఇంకా పొందుతూ ఉన్నారు. ప్రచారం కోసం ఒక ప్యాకెట్ [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] ఒక్కసారి వాడి చూడండి [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] వివరాలను వ్రాయండి.

ఈ వైద్యం కోసం మందును ఎవరైనా చేయవచ్చును విశ్వసనీయమైన ఫలితాన్ని చూచి మొతక తీసుకొండి. BHARAT AYURVEDASHRAM P. O. KATRI SARAI (GAYA)

"ఎవరి పాపో అయితే ఎవరికో ఇచ్చేయక నీకెందుకు తాతా ఈ బంధం??" — సుధీర్ బాబు తాత వైపు పరిశీలించాడు, తల కింద చెయ్యి బటువు పెట్టి.

"బాబూ! సంతోషాన్ని పంచుకోవడం కాదు, బాధను పంచుకోవడంలోనే విజమైన జీవితం వుంది. మనిషిని ప్రేమించలేని ఈ సమాజం దేవుణ్ణి ప్రేమించడం విచిత్రం. పులిని ఎవరూ ఇష్టంగా చూడలేరు. కానీ, అది వస్తుందన్న భయంతో, భీతితో ఎలా తప్పెట్లు వాయిస్తున్నారో చూస్తున్నావుగా?? పులి సంగతి ఎలా ఉన్నా రోజూ పాగే ఈ తప్పెట్లు మోత జనంలో పులిభయాన్ని రోజు రోజుకూ ఎక్కువ చేస్తూ ఉంది. మనిషి తనను మాసి తనే భయపడే రోజూ ఆసన్నమయింది బాబూ!"

సుధీర్ బాబు దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తూ, వెల్లకిలా పడుకున్నాడు. తాత చెబుతూనే ఉన్నాడు.

"గంగా జలం పవిత్రమయిందని అంటారు. ఎందుకని బాబూ? సర్వ రోగ క్రిముల్ని అది హరిస్తుంది కాబట్టి. ప్రేమ కూడా అంతటి పవిత్రత, శక్తి కలది బాబూ! అందుకే ఈ పాప నా పాప అయింది. ప్రమిదలో వత్తి ఎగదోసి వస్తూ, ఇంకా ఏవేవో విషయాలు చెబుతూనే ఉన్నాడు తాత. సుధీర్ ఆలోచనల్లో మార్పు వస్తోంది. ప్రసంతికను చేతుల్లోకి తీసుకొని, ముద్దు పెట్టుకున్నప్పుడు— సూర్య ముఖంలో పొంగిన వెలుగు గుర్తొస్తూ ఉంది. అలాగే తాత మాటలు వింటూ నిద్రలోకి జారిపోయాడు.

* * *

ఎప్పుడో తంబుర శబ్దం వినిపించింది. లేచాడు సుధీర్ బాబు, కళ్ళు నులుముకుంటూ —

ఇప్పుడు తప్పెట్ల శబ్దం వినిపించలేదు. నిద్ర లేచిన పసిపాప ఆనందంగా ఆడిస్తూ, తంబురా మీటుతున్న తాతయ్యలో 'మహోన్నత మానవుణ్ణి' చూడగలిగాడు సుధీర్ బాబు.

లేచి వెళ్ళి, ఆ తాత పాదాలు స్పృశించాడు.

ఆశీర్వదించాడు తాత.

"వస్తాను తాతా!" సెలవు తీసుకుని బయలుదేరాడు. మట్టి రోడ్డు పట్టాడు మళ్ళీ స్టేషన్ వైపు.

రాత్రి మోగిన తప్పెట్ల చప్పుడు ...

మూర్తి, వర్మ, శర్మ నిచమైన మాటలు ...

పులి ...

సూర్య ...

తప్పెట్లు ఆగిపోయాయి.

మూర్తి, వర్మ, శర్మ అదృశ్యమయ్యారు.

పులి కనిపించలేదు.

కోటి సూర్యకాంతులతో "సూర్య" ప్రత్యక్షమయింది.

వడివడిగా నడక సాగించాడు.

ఆవాళే సూర్యతో తన పెళ్ళి—

ఎలాగైనా ముహూర్తానికి అందుకోవాలి— గబగబా నడిచాడు. స్టేషన్ చేరుకున్నాడు. అప్పుడే స్టేషన్‌లో ఆగిన హైదరాబాద్ వెళ్ళే లోకల్ ట్రెయిన్‌లో ఎక్కేశాడు సుధీర్‌బాబు.

మార్యోదయం మయింది. ★